

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 630/2022
03.11.2022. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Драгише Б. Слијепчевића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „Ант-трговина“ ДОО Прибој, чији је пуномоћник Миодраг Нешковић, адвокат у ..., против туженог ПД „КИМ Експорт“ ДОО Краљево, чији је пуномоћник Мирослав Карапанџић, адвокат у ..., ради разрешења директора и постављања принудне управе, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 6516/21 од 27.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 6516/21 од 27.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 6516/21 од 27.10.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Краљеву 5П 479/2020 од 11.05.2021. године одбијени су као неосновани тужбени захтеви тужиоца да се разреши дужности директора и законског заступника туженог АА из ... ЈМБГ ..., да се уведе принудна управа туженом до избора новог директора, да се у принудну управу туженог именује лице по одлуци суда, да се спроведе ванредна ревизија финансијског извештаја туженог и да се за ревизора именује лице по одлуци суда, те је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 126.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 6516/21 од 27.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда, те је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију којим је оспорио ревизијске наводе тужиоца и предложио одбијање ревизије као неосноване. Трошкове за састав одговора на ревизију и таксе за одговор на ревизију је тражио.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке. Нижестепеним одлукама одлучено је о захтеву тужиоца за примену мера прописаних одредбом члана 469. став 3. Закона о привредним друштвима. Судови одлуку заснивају на оцени да се неправилности у пословању туженог не могу отклонити предложеним мерама. Ревизијски наводи тужиоца не представљају правно релевантни основ за изјављивање ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ тужиочево тумачење примене релеватне норме поводом захтева о којем је одлучено. Правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревидент у прилог наводима о потреби уједначавања судске праксе не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Наводи о недостатку образложења у другостепеној одлуци нису од значаја, јер нису предвиђени одредбом члана 404. Закона о парничном поступку за дозвољене разлоге посебне ревизије.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 31.08.2015. године ради разрешења директора и постављања принудне управе. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви за накнаду трошкова ревизијског поступка на основу овлашћења из члана 165. став 1. ЗПП и то с обзиром да тужилац није успео у ревизијском поступку, а у погледу туженог не ради се о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**